

[PERSONALSKI *ai*

N sg n personalski(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Przymiotnik od „persona” ‘jedna z osób Trójcy Św.’ [personalis Łac śr]: To ziednoczenie dwu różnych natur człowieczeństwa y boŝtwa: zowie lię perŝonálŝkie złączenie: iż naturá ludzka w Pánie Chryŝtuŝie nie ma ŝwoiey perŝony/ ále ná perŝonie Bozkiey oŝádzona ieŝt *SkarKaz* 535b (*Linde*).*

Cf **PERSONALNY**, **[PERSONNY]**

KW